

Az ideológiák által vezérelt gazdasági folyamatok természete

A történelemből számos példa ismert, amikor egy-egy társadalmi berendezkedés, az életet szabályozó intézményrendszer, sőt a termelési és gazdasági tevékenység is valamely ideológia alapján, annak szellemében szigorúan meghatározott. A közeli múltból tipikusan ilyen volt a szocialista (kommunista) rendszerhez tartozó országok berendezkedése. A vezérlő ideológiájuk a marxizmus – leninizmus volt. Állami (államosított!) tulajdon, központi irányítás, egységes, felülről irányított közigazgatás, a mezőgazdaságban kényszerű termelősövetkezeti (kolhozi) rendszer. Az egyéni és közösségi vállalkozások elnyomása, gyakorlatilag megszüntetése. Ideológia vezérelt oktatási rendszer. Az uralkodó osztály a proletáriátus, amely azonban nem jut kormánykerékhez, valójában csak arra való, hogy a kormányzó pártelit róla nevezhesse el a valóban kiépített diktatúrát. Ez volt az ún. népi demokrácia. A demokrácia abban merült ki, hogy négy évenként szavazhattunk azokra, akiket felírtak a szavazó cédulára.

Ez a fajta demokrácia itt közép-kelet Európában megbukott. Hát felüti a fejét most nyugaton, persze módosított formában. Nagy ideológiai hullámok manipulációja következtében jelenik meg. A legjobb példa erre éppen a klímavédelmi ideológia. Geopolitikai célok érdekében manipulálni kell a tömegeket. Hogy a manipuláció hatékony legyen, legcélravezetőbb a félelemkeltés. Jól jön, hogy a kisjégkorszak után a Föld felmelegedési fázisában van, tehát számíthatunk még további felmelegedéssel. Jó manipulációs érv: ha a hőmérséklet még +2 fokkal emelkedik, akkor klímakatasztrófákkal kell számolni. Hát állítsuk meg a hőmérsékletnövekedést! Ekkor megszületik a klímavédelmi ideológia alaptézise: a felmelegedést az antropogén (emberi cselekvéssel összefüggő) szén-dioxid kibocsátás okozza, tehát szüntessük meg e kibocsátást. S minthogy a legnagyobb szén-dioxid kibocsátók a konvencionális fűtőanyagokat (szént, olajat, földgázt) elégető berendezések (döntően erőművek), hát vonjuk ki őket a gazdaságból, és helyettük megújuló erőforrásokat („tisztá energiát”) vessünk be, a villamosenergiaellátást szél- és naperőművekkel oldjuk meg. És ezzel megvalósul az ideológiával megalapozott klímavédelmi politika és annak keretében az ún. energiafordulat (Energiewende). Az ENSZ és az EU élenjáróan megfogalmazza a különböző (végrehajthatatlan) klímacélokat. „És ha ezek megvalósítása következtében szükségszerűen energiaválság fog bekövetkezni, addigra előkészítünk egy kis helyi háborút, és azok az európai országok, amelyek példásan végrehajtják az energiafordulatot, a legnagyobb támogatói lesznek a háborús szankciós politikának és a háborúnak, ami végérvényesen legyengíti őket, miközben Oroszországot is gyengítjük, de ami a legfontosabb, hogy a kölcsönösen eredményes és sikeres német-orosz gazdasági együttműködést keresztbe törjük.” – gondolhatták a rendezők. Itt tartunk ma. Mindez azért jutott eszembe, mert a hírek szerint már készülődnek a Bilderberg Csoport ez évi találkozására.

Azt nem tudom megítélni, hogy mindezek közepette miért indított éppen most Izráel ellen szörnyű terrorista támadást a Hamasz?

Hasznos, ha ilyen szemüvegen keresztül olvassuk **Frank Hennig** cikkét a német energiafordulatról.

Az energiafordulattól az ország hanyatlásáig

Milyen felemelő látvány – a szó értelmében! Kép: [Unsplash](#)

Az új év sok kérdést vet fel. Sok minden drágább lesz, kevés dolog lesz jobb. Van-e értelme annak a megközelítésnek, hogy energiafordulatot valósítunk meg? Vannak-e más célok is a CO2 mindenáron való csökkentése mellett? Akárhogy is nézzük, először is olyan munkatársakra lenne szükség, akik tudják, mi forog kockán, és felismerik a realitásokat.

Írta: Frank Hennig

Egy pillantás a visszapillantó tükörbe elkerülhetetlen, hacsak egy rövid pillantás erejéig is. E cikk is csak a német energiaátmenet egyes vonatkozásairól szól, amely már most nyíltan katasztrófának mutatkozik. Sok minden elhangzott már és ismert, és az előre tekintések pontosaknak bizonyultak, ellentétben egyes kormányzati összeesküvés-elméletekkel. Tehát csak néhány tény, ami különösen szembetűnő az évfordulón.

2024 elején több kérdés vetődik fel, mint egy évvel ezelőtt. A jelenlegi energiaellátás egyelőre biztosított, de a rendszer torzulásai egyre nagyobbak. A diszfunkció jele a negatív áramtözsdei árak kialakulása, ami a németországi „megújuló” áram korlátlan átvételi prioritásának eredménye, mint a piacgazdaság perverziónja, ami az áramfogyasztók számára még túl drága is. Kedvező azoknak a külföldi importőröknek, akik átveszik a felesleges áramot, pénzt kapnak az átvételért (negatív ár), majd eladják saját országukban. Még ha nem is tudják eladni, lehetőségük van arra, hogy elpazarolják, hiszen ki van fizetve. Ennyit a pénzügyi ösztönzésről és az esetleges ökológiai következményekről. (Pl. az osztrák szivattyús tározós erőművek szívesen veszik át ezt az áramot – PE.)

Amikor a szeles idők Európa-szerte egybeesnek az alacsony áramkereslettel, például karácsonykor, a véletlenszerűen rendelkezésre álló megújuló energiánk a piacon negatívvá, azaz számunkra drágává válik. Az áramtözsdei árak zsinórban 36 órán át ([december 24-én 1:00 órától december 25-én 12:00 óráig](#)) negatívak maradtak, ami új rekord. 2023-ban

összesen körülbelül 300 órán keresztül volt a tőzsdei árfolyam negatív. Ez az a sokat emlegetett „felesleges áram”, amellyel állítólag a vízbontó elektrolizátorokat kellene üzemeltetni. Ennyi üzemóraszámért azonban nem éri meg egy ilyen berendezést létesíteni, akkor sem, ha ezen felül minden bizonnyal még néhány száz órán keresztül alacsony áron áll rendelkezésre a felesleges áram. Tény marad: a magántulajdonosok a saját felelősségükre nem hajlandók a zöld hidrogénbe befektetni. Adópénz nélkül itt semmi sem működik.

A „megújuló energiaforrások” további terjeszkedésével a hálózat helyzete tovább romlik. Egyrészt egyre gyakrabban kell import energia a hálózat kiegyensúlyozására, úgymond virtuális tárolórendszerként, másrészt a szél- és napenergiából származó villamosenergia-termelés meghaladja az igényeket és a regionális hálózatok túlterheltsége vagy az export sikertelensége esetén megindul a „kannibalizáció”, ami felveti a kérdést, hogy inkább - megfelelő kompenzáció mellett - a szél- vagy a napenergia-termelést kapcsolják-e ki.

Adók és rendeletek

"Minden gőzhajón és vitorlázó hajón van valaki, aki szabályozza a dolgokat" - mondta annak idején Guido Westerwelle (volt külügyminiszter), és természetesen magára gondolt. A hálózatszabályozás ma már csak a hálózatüzemeltetők állandó ad hoc szükség beavatkozásaival lehetséges. Az ott dolgozók a legnagyobb elismerést érdemlik, ők egyenlítik ki azt, amit az elhibázott energiapolitika okoz. A hálózat hosszú ideje már nem tervszerűen működik, ezért drága. Míg 2022-ben 12 705 szükségintézkedésre volt szükség, [2023-ban már 15 1852-re](#). Ez több mint 40 eljárás naponta, majdnem kettő óránként. (Érdemes megjegyezni, hogy az Energiewende bevezetése előtt ezeknek a hálózati szükségintézkedéseknek a száma évenként csak néhány (a két kezünkön megszámolható) volt – PE.)

Izgalmas kérdés, hogy a „megújuló energiák” ingadozásait mennyire tudja a jövőben kompenzálni egy tartósan meggyengülten szabályozható rendszer. E beavatkozások költségei 2018 és 2022 között exponenciálisan 3,26 milliárd euróra nőttek. Franciaországban ezek a rendszerköltségek alacsonyak, csupán kétszámjegyű milliós tartományba esnek. A mi esetünkben a „megújuló energiaforrásokból” származó, fel nem használt villamos energia, az úgynevezett fantomvillany költségei is felmerülnek, amelyek csak 2022-ben 900 millió euró körüli összeget tettek ki.

Széles körű nyilvános vitára lenne szükség a szél- és napenergia szinte teljes kudarcáról, amikor az áramellátás biztonságáról van szó. Egy olyan kísérletnek lehetünk szemtanúi, amelyet nem laboratóriumban, hanem az egész országban hajtanak végre.

Nonstop-nonstop

A politikai térben sok-sok ostobaság hangzik el, de a 2023-as év néhány különleges gyöngyszemet tartogat. Azt mondták, az áramnak és a hőnek semmi köze egymáshoz. Ma már azt mondják, hogy szükségünk van a gázerőművekre, a földgáz pedig elengedhetetlen a hőszükségletünk kielégítésére. Ez az állítás egyértelműen azzal függ össze, hogy az akkor még hasznosított atomenergiát igyekeznek kihagyni a vitából, mert azt nem lehetett fűtésre használni (a hőszivattyúk tulajdonképpen milyen energiával működnek?).

Aztán ismétlődő mese volt, hogy az atomerőművekből származó villamos energia „eltömíti” a hálózatokat”. Ma már tudjuk: csak a német atomerőművek árama tömíti el a hálózatokat, a

franciáké nem. Aztán ott volt a bejelentés, hogy az atomerőművek leállítása után olcsóbb lesz az áram, mert a „megújuló” gyakorlatilag nem kerül semmibe. Az ingyenes szél- és napenergia számla nélküli narratívája jól tartja magát, és továbbra is téves; az átalakítási költségek kulcsfontosságúak. A villamosenergia-árak tovább emelkednek a hálózati díjak hatására, amelyek a hálózatbővítés és az újraelosztás költségei révén emelkednek tovább. Ez az időjárás függően termelő erőművek megújuló hatalmas terjeszkedésének az eredménye.

...

Aztán a nepotizmusért felelős gazdasági miniszter azt mondta, hogy az ukrainai atomerőművek természetesen tovább működhetnek, hiszen azok ott vannak. Természetesen ez nem vonatkozott Németországra, ahol bár nem volt háborús övezet, az atomerőművek mégis túl veszélyesnek bizonyultak. Ukrajna egyébként nem német szélturbinákat kér, hanem [atomerőműveket rendel a Westinghouse-tól](#).

De nem csak a zöld oldal terjeszt ostobaságokat. Scholz kancellár az 50-es és 60-as évekhez hasonlóan új „gazdasági csodát” várt 2023 márciusában a klímavédelmi beruházások miatt. Ennek már akkor sem volt alapja, hiszen a globális versenytársaknál az Energiewende többletköltségei nem léteznek. A jelenlegi gazdasági jelentések láthatóan nem jutnak el a kancelláriához.

Klaus Müller, a Szövetségi Hálózati Ügynökség zöldfőnöke szerint az olcsó energia ideje lejárt. Kihagytunk valamit? Mikor volt olcsó az energia Németországban? Ehhez vissza kell menni a 2000 előtti időkre. Az 1998-2000 közötti időszakot a villamosenergia-árak zuhanása jellemezte, mert az EU-liberalizációt követően a villamosenergia-piacot kereslet-kínálati szempontból, új, eddig ismeretlen versenyhelyzetben kellett racionalizálni. Az EEG (megújuló törvény) életbe lépése óta az árak viszont csak egyre emelkedtek az ügyfelek számára.

A tudatlanság és az ideológia által vezérelt téves ítéletek azonban nem az SPD és a Zöldek privilégiuma. A közelmúltból Altmaier (CDU) akkori gazdasági miniszter 2013-ban teljesen eltávolodott a valóságtól:

„A német Energiewende mostanra követőkre talált, sokkal többre, mint azt valójában hisszük. És ezek a követők annyira lelkesednek a dologért, hiszen azt mondják, a németektől tanulni lehet: alacsony a munkanélküliség, nagy a gazdasági növekedés, jók a bérek, jók a jövedelmek, ugyanakkor tiszta az energia és a klímavédelem.”

Ez már akkor is hamisan hangzott. Egyetlen igazi követője sincs a német energiafordulatnak, ennek a külön utas aberrációnak. Ennek ellenére Altmaiert a lázadóan zöld Trittin (volt környezetvédelmi miniszter) az „energiafordulat romboló lövedékének” bélyegezte.

Most a Klímaügyi Minisztérium ügynevezett erőművi stratégiája is kudarcot vall. Kelletlenül el kell fogadnia a realitásokat és továbbra is üzemeltetni kell a széntüzelésű erőműveket, mert különben a rendszer összeomlik. De hát a szénkiszállási törvény szerint már minden széntüzelésű erőmű ismeri a végleges leállási dátumát, és ennek megfelelően üzemeltetik az erőműveket. Egyszerűen leépülnek, és a személyzet elköltözik. Évről évre majd már nem lehet meghosszabbítani az üzemidejüket, erre a tárca láthatóan csak rendkívüli lehetőségként gondol. A külszíni bányák bezárásával véget ér a barnaszén erőművek időszaka, és műszakilag elhasználódva búcsút vesznek a kőszén erőművek is. Aligha lesz addigra elegendő

kapacitású új gázerőművünk. Mert a rendszer stabilitásának fenntartásához rugalmas helyettesítő erőművekre mindenképpen szükség lesz.

A végsőkig kiélezett a küzdelem

Altmaiernek és Trittinnak nincs mitől tartania, ha a nyugdíjukról van szó. Nem úgy, mint a lakosság többségének. 2024-től ők ugyanis a „pincékbe kerülnek”, ahol a konzervek és a hideg fűtőberendezések vannak. A tolakodó állam behatol a magánszférába azzal az ürüggyel, hogy meg kell mentenie a globális éghajlatot. Azonban, még ha az épületenergetikai törvényt (GEG) ideálisan hajtják is végre, a szén-dioxid kibocsátás csökkenése aligha várható. Mivel a hőszivattyúkat a jövőben is részben gázból és szénből származó villamos energiával kell majd üzemeltetni, a hatás végül még negatív is lehet. A hőszivattyúk főként télen üzemelnek, amikor a hasznosítható napenergia általában elhanyagolható, az elektromos áram pedig egyre nehezebben biztosítható és egyre drágábban.

Míg korábban egy saját ingatlan egyfajta biztonságot jelentett az időskorban, addig mostanra időskori kockázattá válik.

Politikaváltásra nem kell számítani, amíg a zöldek hatalmon vannak. Ők nem kötnek semmilyen alapvető kompromisszumot. Sandra Detzer, a Baden-Württemberg zöld párti főnök asszonya a *WELT*-ben 2021 novemberében:

„Ahol mi zöldek megszerezzük az irányítást a hatalom felett, többé nem fogunk tárgyalni.”

Az új év új gondokhoz hoz, és a lakosság egy része szegénységbe fog zuhanni. A szegénység mégis aktívan hozzájárul a klímavédelemhez, hiszen csökkenti az egy főre jutó CO₂-kibocsátást. A szegénység természetesen nem célja a kormánynak, de a politikájának következménye. Azok, akik a szél- és napenergiát az energiatermelési technológiák végső stádiumának nyilvánítják, ne lepődjenek meg, ha a természet nem mindig áll a rendelkezésükre, minthogy időnként energiahiányt okoz, ami felhajtja az árakat. A "feltörekvő gazdaság" kifejezést azokra az országokra alkalmazzák, amelyek a fejlődő országokból a fejlett vagy iparosodott országokba való átmenet stádiumában vannak. Azokra az országokra, amelyek visszafelé lépik át ezt a küszöböt, még nincs megfelelő kifejezés. A jövőben ez ránk is vonatkozhat.

[A cikk először itt](#) jelent meg, a TE-n

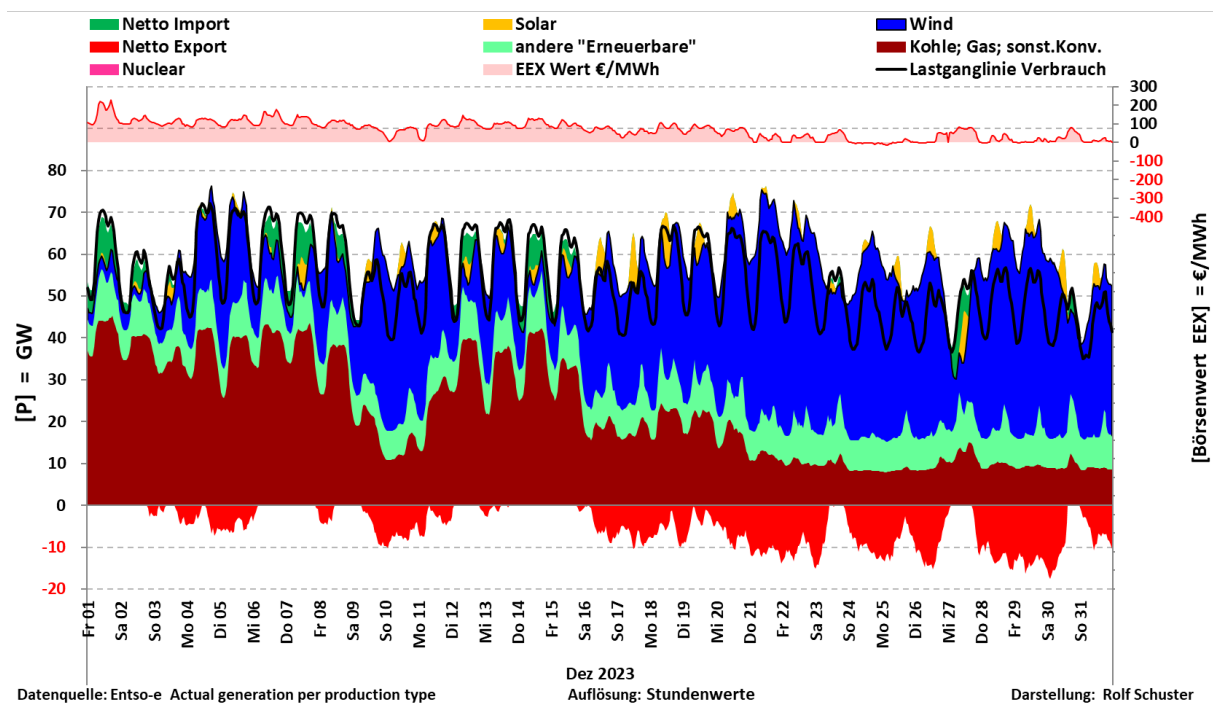
* * *

Bizony Németországra nehéz év vár. Szélsőséges és egyedülálló közös klíma- és energiapolitikájának negatív következményei mára bizonyítottan számszerűen igazolhatók. A kormány mégsem akar változtatni a klímavédelmet mindenek elé helyező politikáján. Szinte hihetetlen a józan ész megtagadása, ideológiai célkitűzésekhez való ragaszkodása.

A szerző példaként a negatív áramtözsdei árak szükségszerű megjelenését említi, ami a szél- és naperőművek már túlzott kiépítése miatt lép fel. Az **alábbi ábrán** a 2023 decemberi áramtermelés függvényeit mutatjuk be, amelyből ez a szükségszerűség világosan magyarázatot nyer. Tudjuk, a szél- és naperőművek termelése előre nem tervezhető, minthogy

időjárásfüggő. Ez az ábrán jól megfigyelhető. A hónap második felében viszonylag kedvező volt a széljárás, így jelentős a (világos és sötét) kék mezővel ábrázolt szélenergia-termelés. Olyannyira, hogy a hagyományos erőműveket gyakorlatilag minimális teljesítményükig vissza kellett terhelni (barna mező). De még így is energiafelesleg (a fekete terhelési görbe feletti területek) lépett fel, ezért a felső piros függvény szerint a tőzsdei ár (euró/MWh) nulla közelébe csökkent. Azaz, ez a „felesleges áram” nem termelt árbevételt. A piros terület szerinti export gyakorlatilag ingyen valósult meg.

A hónap elején viszont gyenge volt a széljárás (különösen az első napokban), ezért a hagyományos erőműveket szükségszerűen magas teljesítményen kellett üzemeltetni, időszakonként 35-40 GW felett. A naperőművi termelés a téli időjárásnak megfelelően szinte jelentéktelen volt (sárga mezők). Havi átlagos teljesítményük mindössze 1,06 GW (1,3 %) volt, amibe természetesen az is beleszámít, hogy éjszaka a teljesítményük 0 MW.

Németország villamosenergia-termelésének összetétele (2023. dec.)

Ha a hagyományos erőművek termelésének hatalmas (barna) mezejére rátekintünk, akkor nem csodálkozhatunk, hogy Németország nem képes a szén-dioxid kibocsátással kapcsolatos (nettó nulla) célkitűzéseit teljesíteni. Ha tovább növelik a jelenlegi 151 GW szél+naperőművi kapacitást, akkor elsősorban az említett „felesleges energia” nagysága fog növekedni. A gyenge szél+naperőművi termelési időszakokban a helyettesítő erőművekre továbbra is szükség lesz. Ezt az ellentmondást a megújuló erőművek további építésével nem lehet feloldani. Pedig a gazdasági miniszter 2030-ig 400 GW-ra tervezi a szél+naperőművi kapacitást növelni. Ezt lehetetlen megvalósítani. A zöldek pedig váltig állítják, hogy a megújuló erőművek végül még az un, alapterhelésű energiaellátást is el fogják látni. Az ábrára rátekintve ez képtelenség, hiszen ehhez az kellene, hogy az összes teljesítményük 35 GW alá sohasem csökkenhetne. A szélenergia-termelés minimális teljesítménye a bemutatott időszakban (2023 dec.) 2,07 MW volt. Ezzel alapterhelésű üzemet ellátni igazi zöld teljesítmény.

A közös klíma-és energiapolitika negatív következményeit egyre inkább felismerik. Az adófizetők, akik egyúttal energiafogyasztók, ráébrednek arra, hogy a magas adókon és energiaárakon keresztül hiába vállalták a klímavédelem hatalmas költségeit, a szén-dioxid kibocsátás mégsem csökken. A magas energiaárakat már egyre nehezebben viselik, főleg a szegényebb rétegek és a kisvállalkozók. A gazdák traktoraikkal tüntetnek, részben a magas energiaárak miatt. És egyre többen csatlakoznak. A politikusok között is egyre inkább felszínre bukkannak a bírálatok és ellenvélemények. Új politikai csoportosulások jönnek létre, amilyen pl. a Werteunion, amely konzervatív jobboldali értékek mentén a balra tolódott CDU és CSU politikáját nem tudja tovább támogatni.

Összefoglalóan, ahogy a cikk címében szerepel: Németország a zöld átmenet révén eljutott a gazdasági hanyatlásig. A jelenlegi kormányzó elit már nem képes a kialakult helyzet kezelésére. És ezzel kapcsolatban a legfőbb tanulság: idevezet egy hamis ideológia követése, ami a realitásérzék elvesztésével párosul.

(Petz Ernő, 2024. 01. 20.)